

Forhandling

Glistrup (FP):

Ud af de godt en million enfamiliehusejere, vi har i landet, er det jo ret givet, at et tal omkring de 10 pct., måske lidt mindre, sidder i meget store uforskyldte vanskeligheder. Det har derfor været særdeles bedrøveligt, at regeringen igennem meget lang tid ikke ville gøre noget ved det, og specielt kærtrede det jo meget kraftigt, da man i samlingen 1988-89 fik trukket det hele ud på, at der skulle være udvalgsbehandlinger osv.

Det, som selvfølgelig vil være det helt rationelle, vil være at angribe ondet ved dets rod, nemlig den urimelige skærpelse af rentefradragsreglen, der fandt sted pr. 1. januar 1987. Det er jo dér, vi har basis for de ulykker, som er faldet over parcelhusejerne, og derfor vil den eneste rationelle måde at løse det her på være at vende tilbage til den lovgivning, som vi havde om fuld rentefradragsret, eller i hvert fald så megen rentefradragsret som muligt. Kun på den måde kan man opnå, at parcelhusejerne kommer i den stilling, som de med rette kunne forudse de skulle være i, da de foretog deres køb, og kun på den måde vil man virkelig kunne løse det problem, der her er tale om.

Derudover kan man selvfølgelig finde noget, der praktisk kan lette det, f.eks. det forslag, som Fremskridtspartiet fremsatte i maj måned – B 75 hedder det – om, at man kan få tvangsauktionsproceduren gjort langt mere human og menneskelig. Der er masser af måder, hvorpå man kan klare de betrængte parcelhusejeres forhold.

Men det var regeringen jo ikke til at drive til, og da det derfor også i samlingen 1989-90 så ud til at ebbe ud ved, at regeringen kunne krybe udenom på samme måde, som den havde gjort i 1988-89, så måtte man i midten af maj måned 1990 nøjes med en skrabet discountløsning med en tidsbegrænset stempelfrihed for nogle få måneder og noget med, at nogle lån kunne være 30-årige i stedet for 20-årige, og andre bagateller, som, bevares, kunne hjælpe noget og trække i den rigtige retning, og som derfor måtte støttes, men som ikke var løsningen, og hvor man så måtte trøste sig med, at nu kan man finde en løsning på de spørgsmål, når man samles igen efter sommerferien.

Den genistreg, som regeringen så har gjort i sine forsøg på at trække al hjælp til parcelhusejerne ud mest muligt, er, at nu har man så med dette forslag villet lamme Folketinget i yderligere 4 måneder, sådan at man reelt først kan komme til at nå frem til, hvad der virkelig kan gavne parcelhusejerne, engang i begyndelsen af 1991, og så har det været jul og nytår, og så kommer vi såmænd frem til både påske og måske også pinse, før der bliver foretaget noget.

Derfor er det sådan set særdeles sørgeligt, at regeringen har stillet det forslag, som vi nu skal stemme om, for det medfører meget let, at den effektive hjælp til parcelhusejerne ikke kan gennemføres nu, og derfor måske, at et femcifret antal, i hvert fald adskillige tusinde, parcelhusejere kommer på tvangsauktion, fordi det hele låses fast i 4 måneder.

På den anden side er det da selvfølgelig bedre, at der i hvert fald sker noget, selv om det altså er så fattigt og magert og pauvert, som dette forslag er udtryk for, inden for de 4 måneder. Og når det ikke kan være anderledes, når situationen, som vi står i i dette øjeblik ved tredje behandling, er blevet låst fast, sådan at vi ikke kan yde effektiv hjælp til parcelhusejerne, men dog kan yde en lille beskedne hjælp til gavn for nogle parcelhusejere, så er jeg kommet til det resultat, at jeg for mit vedkommende vil stemme for, at man i hvert tilfælde tager den pauvre hjælp og altså stemmer ja til lovforslaget.

Men jeg gør det med et meget tungt hjerte, for vi sender tusindvis af parcelhusejere på tvangsauktion ved at vedtage dette forslag i stedet for at gøre noget effektivt. Lad os håbe, at vi, når vi mødes ved næste milepæl i begyndelsen af 1991, så i hvert tilfælde kan få gjort noget effektivt til at klare parcelhusejernes problemer. Men med tungt hjerte tror jeg, man skal stemme ja til dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 113 stemmer (S, KF, V, FP, RV, CD og KRF) mod 17 (SF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.